

1AK

14

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

Θεωρηθεῖσα, ἐπιδιορθωθείσα τε καὶ ἐπιμελῶς ἐπεξεργασθεῖσα

ΥΠΟ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τοῦ ἐκ Μηθύνης.

Δεύτερον ἤδη Τύποις ἐκδοθεῖσα, φιλοτίμῳ δαπάνῃ
τοῦτε τε Σεβασμιωτάτου Ἁγίου Γερωντος

Χαλκηδόνος Κυρίου Κυρίου

ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Καὶ τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ Χιλῇ φιλορθόδοξων

Εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Δ. Ζ. ΓΑΖΗ.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ

ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ.

1852.

3233

B6

ΑΝΟΛΥΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΕ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΤΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΩΣ

1862

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΟΤΟΛΟΓΙΑ

ΥΠ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΕΓΘΥΜΙΟΣ
ΣΑΡΔΕΩΝ.

Ποιμὴν ἄριστος εὐκλεοῦς Χαλκηδόνας Σὴν εἰκόνα Ὅσιε εἰς τυπουγράφου
Ἱερόθεος δέδωκεν εὐσεβοφρόνως. Χάρις νέμοις ὦ, καὶ λαῶ χριστοῦ μω

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

Θεωρηθεῖσα, ἐπιδιορθωθείσα τε καὶ ἐπιμελῶς ἐπεξεργασθεῖσα

ΥΠΟ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τοῦ ἐκ Μηθύνης.

Δεύτερον ἤδη Τύποις ἐκδοθεῖσα, φιλοτίμῳ δαπάνῃ
τοῦτε τε Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Γέροντος

Χαλκηδόνος Κυρίου Κυρίου

ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Καὶ τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ Κιλίᾳ φιλορθόδοξων

Εὐσεβίων Χριστιανῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Α. Ζ. ΓΑΖΗ.
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ
ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ.

1852.

« Ἐγχωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί,
ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ
παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις. »

Σοφὸς Σολομών.

Τῷ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤῷ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤῷ
ΑΓΙῷ ΓΕΡΟΝΤΙ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ
ΚΥΡΙῷ ΚΥΡΙῷ

ΙΕΡΟΘΕΟΝ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ φιλενσεβεῖς Χριστιανοὶ
ἀνατιθέασιν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΥΡΙΟΝ ΕΓΚΛΗΤΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

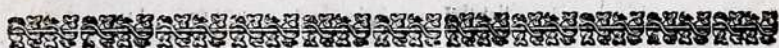
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΚΣ'.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
Καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μνήστορος,
Καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου
Ἐπισκόπου Σαρδεσίων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΡΕΥΝΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύρις ἐκέκραξα ἱστῶμεν
τίχους Σ'. καὶ ψάλλομεν τίχτρα ἱερόμελα τῆς ἑορτῆς Γ'.
καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια Γ'.

Τῆς ἑορτῆς. ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστηριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότειχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλутαι, ἡ φλογίνη ρομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβίμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· καὶ γὰρ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφήν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν· οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεναι Θεὸς ὦν ἀληθινός, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένω γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμῶν! ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοὶ προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν Φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένου· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Ἁγίου. ἤχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀνακλιθέντα Θεὸν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, ἀντλλοίωνον λόγον, ἐκήρυκας τρισμάκαρ, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάνθρωπον τέλειον· οὐ τὴν εἰκόνα Εὐθύμει προσκυνῶν, αἰκισμοὺς πολλοὺς ὑπήνεγκας.

Γενναιοτάτῃ καρδίᾳ καὶ σταθερῷ λογισμῷ, ὑπὲρ τῆς τοῦ Κυρίου, σεβασιμίας εἰκόνης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὸν δυσεβῆ, κατεβρόντησας λέοντα· ὅθεν πικραῖς ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς, προσωμίλησας Εὐθύμει.

Σὺν ταῖς Ἀγγέλων χορείαις, Πάτερ Εὐθύμει, τῷ θρόνῳ τῷ ἀστέκτῳ, παριστάμενος μάκαρ, μνημόνευε τῶν πίστει τὴν ζωὴν, εὐφημούντων σου ἁθλησιν, καὶ ἀνυμνούντων ἀπαύστως τὰ εὐκλεῆ, καὶ σεπτὰ σου κατορθώματα.

Δόξα. ἤχος πλ. β'. Τοῦ Ἁγίου.

Πάρεστιν ἁρμοδίως ἐν τῷ παρόντι, μετὰ τοῦ Θεοπάτορος Δαβὶδ προσφθέγασθαι· Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. τετίμηται γάρ σου ἡ μνήμη πρὸς Θεοῦ, τοῖς παραδόξοις θαύμασιν, Ἱεράρχα Εὐθύμει. Τὸ δε πολυάθλόν σου σκῆνος, πρόκειται πᾶσι τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, πηγὴ ἀδάπανος ἰαμάτων. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν ταῖς ὑμνηταῖς σου, φωτισμὸν παρὰ Θεοῦ, καὶ ἱλασμὸν ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντός σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν Θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἵσοδος. Τὸ Φῶς ἱλαρὸν, εἰς οὕτω τὸ Προκείμενον.
ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

εἶχος. Ἐγνώρισα ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

εἶχ. Καὶ εἶπα. Νῦν ἡρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας.

εἶχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρείσσων γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν. Οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν. Εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἐξοδοί μου ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν οὐκ ἐν ἀνθρώπων, ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκευάσα βουλήν καὶ γινῶσιν καὶ ἐννοιοῦν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὕρισκον χάριν· Νόησατε τοίνυν ἄσχατοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς

σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες· Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα·

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀσεβῶν ἐξολεῖται, χεὶρ ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, γλῶσσα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται· Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ εἰς εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν· Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸν ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου· Ἀποθανὼν δίκαιως ἔλειπε μετὰ μολον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσεβεία δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλλυταὶ ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὀλλυταί. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνηται, ἀπ' αὐτοῦ δὲ παραπεδίδεται ὁ ἀσεβής· Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἰσθησις δὲ δικαίων εὐδοξία· Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατόρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα· Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφθήσεται· μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεής φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἥσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος εἰς φθᾶσιν τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκλήδωτος· Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ὣν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἐμαυροῦ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· οἱ χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτενή.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἡχος α΄. Τῆς Ἑορτῆς.

ΔΟΞΑ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεέμ ἀκούω, ὑπὸ ἁσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε εἰς φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινοῦς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ

Ὁ αὐτός.

Τοῦ Ἀγίου.

Εὐφραίνεται σήμερον λαμπρῶς ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐν τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, παμμακάρε Εὐθύμιε. Τράπεζαν γὰρ παρατιθεμένη πνευματικὴν τὸ πολύαθλον σῶμά σου, θεῖον τε κρατῆρα κεράσασα, τὴν ὑπὲρ τῶν σεβασμίων εἰκόνων ὁμολογίαν σου, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν. Ὅθεν κατατρυφῶντες τοῖς θαυμασίοις σου Ὅσιε Πάτερ, αἰτοῦμεν σε πρεσβεῦειν Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἡχος β΄.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ πανοπλίαν ἐνδεδυμένοι, ὁμολογητὰ Εὐθύμιε, καὶ τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἀναλαβὼν, τῶν αἰρετικῶν εἰκονομάχων ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας· τοὺς δὲ πόδας ὑποδήσας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, μέχρι τέλους ἀντίστης ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνιζόμενος· λοιπὸν ἀπόκειται σοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει σοι ὁ Κύριος, ᾧ νῦν παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τὴν πρακτικὴν τῶν ἀρετῶν ἡμφιεσμένος διπλοῖδα, καὶ μυστικαῖς θεωρίαις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, κατὰ τὸν μέγαν Σαμουὴλ, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἐλειτούργησας. Τὴν ἀρραγὴ δὲ πίστιν, ὡς ὁ θεῖος Ἀαρὼν τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως ἐν τῇ καρδίᾳ φέρων, σεαυτὸν θυσίαν ἁμῶν τῷ δεσπότῃ προσήγαγες, Ἱεραρχῶν τὸ κλέος, καὶ Μαρτύρων ἐφάμιλλε, θαυματουργεῖ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος δ'.

Ανεπιστρόφῳ λογισμῷ τὴν εὐθείαν τῶν ἀρετῶν πορείαν ποιοῦμενος, καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς τὸ ὀπτηκὸν τῆς ψυχῆς καθηράμενος, ὅλος φωτεινῆς ἐκρημάτισας· ὅθεν θεοκρίτῳ ψήφῳ ἐπὶ τὴν λυχνίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας ἀνενεχθεῖς, ταῖς ἀκτίσι τῆς εὐσεβείας τὴν ὑψηλὴν πᾶσαν κατηύγασας· τῶν μὲν πιστῶν σελαγίζων τὰς διανοίας τοῖς ὑπερφῶτοις δόγμασι, τῶν δὲ εἰκονομάχων ἐμπιπρὼν τὰ ἀχρηῶδη διδάγματα· οἷς καὶ μέχρις αἵματος ἀντιταξάμενος, τὸν τῆς ὁμολογίας στέφανον παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπειλήρας ᾧ καὶ πρεσβέυων μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ τῶν πίστι καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν σεβάσμιον μνῆμην σου.

Δόξα. ἤχος πλ. α.

Ημέρᾳ χαρμόσυνος, καὶ εὐθυμίας ἀνάπλεως, ταῖς πέρασιν ἀνέτειλε σήμερον μετὰ τῶν γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἡ τοῦ Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου πανενδόξου μνῆμη, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καταφωτίζοντα, ταῖς ἀριστεῖς τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν φιλέσσοι, τὸ πολυάθλον αὐτοῦ περικυκλοῦντες σκήνος, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν, λέγοντες· χαίροις ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· χαίροις τῶν Ἱεραρχῶν τὸ ἀγλάισμα, καὶ τῶν ὁμολογητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· χαίροις τῆς ἐβδόμης Συνόδου ὁ ὑπέρμαχος, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑφηγητῆς διαπρύσιος· πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Τῆς ἐορτῆς.

Ορῶσα σε ἡ κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τικτόμενον, τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστιν τῶν ἀπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται. Ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφῆπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται. Καὶ μάγοι μὲν Περσίας Βασιλεῖς ἀσέροι ὁδηγούμενοι, ποιμένες δὲ θαυμαζόντες, Θεὸν σὺν τῇ Τεκούσῃ σὲ προσκυνοῦσιν ὡς τοῦ θαύματος! ὁ τροφὸς τρέφεται ὑπὸ Μητρος Παρθένου, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

ΧΑίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Θεοφόρε Εὐθύμιε, χοροὶ γὰρ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ νοερῶν λειτουργῶν, τὸ σὸν πνεῦμα Πάτερ καταστέφουσι, πιστοὶ δὲ τὸ πάντιμον, καὶ πολὺαθλον σῶμα σου, νῦν προσκυνοῦντες, καὶ πιπτῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἄφθονον, δαψιλῶς ἀρυώμεθα, πάθη ἀποκαθαίρουσαν καὶ νόσους διώκουσαν, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, καὶ ἱεραῖς σου δεήτεσιν, αἰεὶ ὃν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

ΧΑίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, φαιδρυνομένη τοῖς λαμπροῖς σου παλαίσμασι, τὸ πάλαι γὰρ γυναικείαν, τῆς τῶν εἰκόνων σεπτῆς, εὐκοσμίας, Πάτερ, κατεκοσμήσας, διδοὺς τὴν ἀρχαίαν τε καὶ οἰκείαν λαμπρότητα, πέσπειται νῦν δὲ, ἐν τοῖς κόλποις κατέχουσα, τὸ πολὺαθλον καὶ μυρίπλοον σῶμα σου, κόσμον ὡς ἀναφαίρετον, καὶ δόξαν ἀκήρατον, ὃ προσκυνοῦντες ἐν πίστει, τὸν ἱλασμόν ἐξαιτούμεθα· ἡμῖν δωρηθῆναι διὰ σοῦ καὶ τὴν εἰρήνην, μάκαρ Εὐθύμιε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ δοιοὶ σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

ΦΕγγει τῶν Θεουργῶν ἀρετῶν, προκαθαρθεῖς, τὴν θεῖαν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐδέξω ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπαυξήσας λαμπρῶς, τὸ δοθέν σοι τάλαντον θεόληπτε, εἰσῆλθες γηθόμενος, εἰς χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, συναγελάζων ταῖς ἀύλοις δυνάμεσι, καὶ τὴν αὐλον φωταυγίαν δεχόμενος, μέμνητο τῶν τιμῶντων σου, ἐν γῇ τὸ πολὺαθλον, καὶ ἱερώτατον σκήνος, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε, Χριστὸν ἰκενεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄.

Τὸ τῆς Ἱεραρχίας θεόσδοτον χάρισμα τοῖς μαρτυρικοῖς συμμίξας ἀγωνίσμασι, καὶ ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκίμως ἐνδιαπρέψας, ὁμολογία τὸν βίον ἐλάμπρυνας. Ὅθεν καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς

εὐσεβείας καμάτοις τὴν τῶν εἰκονομάχων ἐκπολεμήσας αἵρεσιν, καὶ τὴν τῶν θεῶν εἰκόνων τιμητικὴν προσκύνησιν διὰ τῶν ἔργων βεβαιώσας, τὸ τῆς πίστεως κράτος ἐν τοῖς πέρασιν ἡγείρας. Νῦν δὲ Χριστῷ παριστάμενος τῷ πνεύματι, ὁμολογητὰ Εὐθύμει, καὶ ἡμῖν καθορώμενος τῷ σώματι, τὰ πρὸς Θεὸν ἡμῖν ὡς ἄλλος Μωϋσῆς καθυπουργήσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν· ὁ αὐτός· Τῆς ἐορτῆς.

ΕΝ Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα, Κύριε δόξασοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ τὰ Τροπάρια.

Πρῶτον τῆς ἐορτῆς ἤχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ. Δόξα τοῦ ἁγίου· ὁ αὐτός.

ΚΑὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γεγόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπιβάσιν. Διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐθύμει· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Καὶ ἀπολύσεις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ τροπάρια·
εἶτα τὰ Καθίσματα.

Μετὰ τὴν α. στιχολογίαν. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.
ἤχος γ'. Θεῖας πίστεως.

ΔΩρα τίμια Χριστῷ προσήξας, νηπιάσαντι ἐκ τῆς Παρθένου, ἀντὶ χρυσοῦ μὲν τὴν πίστιν τὴν ἄρρήκτον, ἀντὶ λιθάνου δὲ βίου τὸ ἄμεμπτον, καὶ ἀντὶ σμύρνης τὸ τίμιον αἷμά σου, Πάτερ Ὅσις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο τῆς ἐπιπνοίας μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεῖα ἀπάτη, Χριστῷ γυναικὸς βοᾷ ἐξ ὀρώων, ὁ δὲ ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἰ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χεῖρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ἅγιος εἰ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφαίνου, ἡγεμόνων Ἰούδα βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμένων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ιχώρας μαρτυρικοὺς, ἀντὶ λιθάνου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, σὺ Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στεφρότῃ λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἤλεξας, τὸν δυσεβῆ Λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου σὺ μιμητῆς, τοῦ πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμιε, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ετήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν Ὅσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου Εὐθύμιε.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν, τοῦ ἀχωρήτου πλαστοουργοῦ γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσας, Κεχαρητωμένη Πανάχραντε.

Καταβασίαι.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

καί

Νεῦσον πρὸς ὕμνους.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἵτα τοῦ Ἀγίου.

ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ερυθμίας ἐμπλεως, καὶ θυμηδίας ἀβρρήτου, φερωνύμως Ὅσιε,

ὕπὲρ τῶν θείων εἰκόνων, ἔφερές πικρῶν βασάνων τὰς ἀλγυδόν-
νας, στέφανον τῆς ἀφθαρσίας σοὶ προξενούσας, διὰ τοῦτο ἀνε-
δείχθης, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος ἐνδοξος.

Ὁ Οἶκος.

Τὼ ἐν εἰκόνι τυπουμένῳ θεανδρικῷ χαρακτήρι ἐνατενίζων, καὶ
διὰ τῆς προπτύξεως τὴν σχετικὴν ἀπονέμων προσκύνησιν καὶ
τιμὴν, τὰς ὄψεις καὶ τὰ χεῖλη καθηγιάζεις Ὅσιε, δι' αὐτῆς δὲ
πρὸς τὸ θεῖον ἀρχέτυπον διαβιβάζων τὸν νοῦν, καὶ τῷ γλυκυ-
τάτῳ ἔρωτι τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως τιτρωσκόμενος, τὰ τῆς θεό-
παιδος θαύματα, καὶ τῶν Ἀγίων ἀπάντων τὰ κατορθώματα
ἱστορεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι συνοδικῶς ἐβεβαίωτας, ὧν τὸν βίον
καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγῶνας ζηλώσας, Βασιλεῖς πα-
ρανόμους διήλεγξας, τὴν τῶν θείων εἰκόνων προσκύνησιν δυσε-
βῶς ἀθετήσαντας. Ὅθεν καὶ διωγμῶν ἀνδρειοφρόνως ἐγκαρ-
τερήσας, καὶ ὁμολογίᾳ τὸν βίον ἐπισφραγίσας, εἰς οὐρανοὺς
στεφανηφόρος, περιχαρῶς ἀνελήλυθας, διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης,
τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος ἐνδοξος.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Εχθύμιον πιστοί, τὸν Χριστοῦ Ἱεράρχην, ἀθλήσαντα στέρ-
ρῶς, καὶ ἐχθροὺς καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, καὶ
ὡδαῖς καταστέψωμεν· καὶ γὰρ ῥήμασιν, εἰκονομάχων ἐλέγξας,
τὴν δυσσεβείαν, ἐν παρρησίᾳ κηρύττει, εἰκόνων προσκύνησιν·

Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέχθης, μακρόθυμε Σω-
τήρ, νηπιάσας βουλήσει. Ποιμένες δὲ σὲ ὕμνησαν, μετ' Ἀγ-
γέλων κραυγάζοντες. Δόξα, αἰνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι,
καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ραβδος ἐκ τῆς ρίζης, Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ· ἐκ

τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὅρους ὁ αἰνετός, κατασχίου δασέος· ἤλθες σαρκωθεὶς ἐξ Ἀπειράνδρου ὁ αὔλος καὶ Θεός, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΟΝ πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστὲ, φυλῆς Ἰουδα ἐξανέτειλας, καὶ δύνάμιν Δαμασχοῦ, Σαμαρείας, Σκυλά τε, ἤλθες προνομεύτας πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν Θεοπρεπῆ, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΟῦ Μάντεως πάλαι Βαλαὰμ, τῶν λόγων μυητὰς σοφούς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἐπλησας, ἀστήρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέσποτα, ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους, ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

ΩΣ πόκῳ γαστρὶ Παρθενικῇ, κατέδης ὕετός Χριστὲ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι, Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοι τε, Σαβὰ Μήδων πάσης γῆς κρατοῦντες, προσέπεσόν σοι Σωτῆρ, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα.

ΡΑπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῇ θεῇ, χαριτωθὲν λαμπρότητι τῆς ἄνω σοφίας, γεγονός συμμετοχὸς Χριστοῦ, παμμακάρισε, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ραπισθέντος σαρκί.

Ιερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, κακίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν οἱ παράνομοι, ἀνελεημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανομένῳ καὶ φάτνῃ ἀναχειμένῳ, τῷ λυτρωτῇ Εὐθύμει, πολύτιμον δῶρον, Πάτερ προσενήνοχας, τὸ τίμιον αἷμα σου, πόθῳ δι' αὐτὸν ἐχχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλιμμένος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγάπῃν, περιεζωσμένος, τούτῳ προσεπέλασας, τῷ λύθρῳ σταζόμενος, τῷ ἐκ μαιφόνου χυθέντι χειρός.

Ο τὰς ἀύλους Οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομητορ, σήμερον γεγέννηται, αὐτῷ οὖν βοήτωμεν, δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Καταβασίαι.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ

Γένους βροτείου.

Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸς ὦν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἀγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν, ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμεν σε φιλόανθρωπε.

ΕΝ δούλοις τῷ Καίσαρι, δόγματι, ἀπεγράφης ποθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας ἡλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοῖκός· ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας· ἐθεούργησας.

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φύσιν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγόντες, Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἄλλος. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Σοὶ ἔμφυχος εἰκὼν, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσας σου τὴν εἰκόνα, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Εὐθύμιος ὁ ἐνδοξος.

Σοὶ Δέσποτα ποιμὴν, εὐθυμίας φερώνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείῳ ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων Εὐθύμιε, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, ἐκχυθέντων αἱμάτων, παμμάκαρ ἱερώτατε.

Ανέστειλας ὁρμὴν, τῶν ἀθέων Εὐθύμιε, τῇ ῥύμῃ τῶν διδασκῶν σου, σχετικῶς τὴν εἰκόνα, τιμήσας τοῦ Κυρίου σου.

Δόξα· ὁ αὐτός. Τὴν ὠραιότητα.

ΥΠὲρ τῆς πίστεως ἀγωνισάμενος, ποιμὴν πολυάθλε, διπλοῦς ἀπειλήφας, καὶ τοὺς στεφάνους πρὸς Χριστοῦ, τοῦ μόνου ἀγωνοθέτου· οὗ τὸ ἀφωμίωμα, σχετικῶς ἀσπαζόμενος, ἐπὶ τὸ ἀρχέτυπον, τὴν τιμὴν ἀναφέρεισθαι, ἐδίδαξας ἐπόμενος Πάτερ, θείοις Πατέρων διδάγμασι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ὁμοιον.

ΣΕπτῶς οἱ Μάγοι νῦν, ἰδοὺ παρίστανται, καὶ τὸ τρισόκλειον δῶρον προσφέρουσι, τῷ ἐν ἀγκάλαις τῆς ἀγνῆς Παρθένου ἐποχουμένῳ. Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, καθορῶν ἐξεπλήττετο, ἤκουον ποιμένες δὲ, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, αἰνούντων εὐλαβῶς καὶ λεγόντων, Δόξα Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις.

Μετὰ τὴν β'. Σιυχολογίαν. Τοῦ Ἀγίου. ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΝΗπιάσαντα σαρκί, τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν, καὶ ὀφθέντα ἐπὶ γῆς, περιγραφτὸν ὡς ἀληθῶς, διὰ τελείαις φύσεσι καὶ ἐνεργείαις, ἐκήρυξας πιστοῖς· καὶ προσκυνεῖν σχετικῶς, οἰκόνα τὴν αὐτοῦ, λαμπρῶς ἐδίδαξας, καὶ τῆς ἀγνῆς θεόπαιδος, ἀπάντων τε τῶν Ἀγίων Εὐθύμιε· μεθ' ὧν μὴ παύσῃ, καθικετεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

Δόξα· ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ορθοτομῶν τῆς ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ προκυνεῖσθαι σχετικῶς δογματίζων, τὰ τῶν Ἀγίων πάντων ἐκτυπώματα, ἐλαμψας Εὐθύμιε, ἐν συνόδῳ Πατέρων, λύσας ζοφερώτατον, σκότος εἰκονομάχων ὧν τὰς αἰκίσεις φέρων καρτερῶς, ὁμολογίᾳ τὸν βίον ἐλάμπρυνας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ὁμοιον.

Υπερφυῶς τὸν προαιώνιον λόγον, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ γεννηθέντα, ὑπὸ ἀστέρος Μάγοι ὁδηγούμενοι, πίστει προσεκύνησαν, καὶ Ποιμένες τὸ θαῦμα, εἶδον καὶ ἐξέστησαν· ἡ Παρθένος δὲ μήτηρ, ἐκπληττομένη ἔλεγεν αὐτῷ, πῶς σε σπαργάνοις εὐλήσσω τὸν κτίστην μου.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον. Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ιωάννου τοὺς τρόπους τοῦ Βαπτιστοῦ, ἐκμιμούμενος Πάτερ, καὶ Ἡλιοῦ, τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον, βασιλεῖς ἀθετήσαντας, τὴν σχετικὴν εἰκόνων τῶν θείων προσκύνησιν, διελέγχεις ἄριστα, ὡς πίστεως πρόμαχος, ὅθεν καὶ κινδύνους, καρτερῶς ὑπομείνας, πικρὰς ἐξορίας τε, καὶ ἐπώδυνον θάνατον, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρεῖσθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. ὁ αὐτός. ὅμοιον.

Ιθυνόμενος αὖραις ταῖς θεϊκαῖς, πρὸς λιμένας ὁρμίσθης τοὺς γαληνοὺς, ἐν γῇ δὲ κατέλειπες, τὸ πολυάθλον σκῆνός σου, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον, καὶ κρήνην ἀέναντον, πλυμμουροῦταν ρεῖθρα, πιστοῖς τῶν Ἰάσεων· ὁ νῦν προσκυνῶντες, ἀρυόμεθα πόθῳ, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὴν εἰρήνην δοῦναι τοῖς τιμῶσι σε, καὶ ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν σεπτὴν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. ὅμοιον.

Οὐρανίων Ἀγγέλων δόξα Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, εἰρήνην τε ἐπὶ γῆς, βοώντων ἐθαύμαζον, οἱ Ποιμένες καὶ ἔσπευσαν, εἰς Βηθλεὲμ ἀπαίροντες, ἰδεῖν τὸν τικτόμενον, ὃν καὶ προσκυνήσαντες, ὡς κτίστην ἀνύμνησαν. Μάγοι δὲ τὰ δῶρα, τῷ τεχθέντι Δεσπότῃ, ἀστέρος προλάμποντος, εὐσεβῶς προσκομίζουσιν, Ἰωσήφ δὲ ὁ δίκαιος, Ἀγγέλου κελεύσει θεϊκῇ, τὴν πρὸς ξένην καθοδὸν πεποιήται, καθυπείχων τοῖς θεοῖς προσταγμασι.

Τὸ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων,
ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή. Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

ὁ Ν'.

Δόξα ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλεήμων ἐλέητόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

ἤχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν πνευματικὴν χορείαν συστησάμενοι, τὸν τῆς εὐθυμίας ἐπώνυμον Ἱεράρχην ἀσματοῖς ἐγκωμίοις καταστέφωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τῆς πίστεως πρόμαχος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα ἄσειστον· χαίροις ὁ τῶν οἰκονομῶν καθελὼν τὰς ἐνστάσεις, καὶ τὸν τῆς ὁμολογίας στέφανον παρὰ Θεοῦ κομισάμενος· χαίροις ὁ τὸ ἡγιασμένον σου σῶμα καταλείψας ἡμῖν ἱατρεῖον ἄμισθον νοσημάτων, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον. Ἀλλ' ὦ παμμάκαρ Εὐθύμιε, ὡς αἰεὶ παριστάμενος Χριστῷ τῷ Θεῷ, μὴ διαλλείπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντων τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου!

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς οὐ ἔχει ἀκροστιχίς.

Χριστὸς βροτωθεὶς, ἦν ὅπερ, Θεὸς μένει.

Ὡδὴ α'. ἤχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταιχότα, θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ιδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χειρὶν, ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται· ἀληθεῖα σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

ΣΟφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὧν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύ-
γασμα, Χριστὸς ὁ Θεός. Δυνάμεις λαθὼν, ὅσας ὑπερκosμίουs,
ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασαι.

Τοῦ Ἀγίου.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τεχθεὶς σὲ Χριστὸς σπαργάνοις σέφει Πάτερ.

ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τεχθέντα, τὸν αἰεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαρ-
γανωθείς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ
πρὸς αὐτὸν Εὐθύμει, μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

ΕΝ φάτνῃ, ἀνακλιθεὶς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν
αἱμάτων μάκαρ τοὺς κρουνοὺς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μῶλωπας,
ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ ὑπὲρ θυμῶνα προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν, παρὰ τῶν Μάγων δεχεται, τεχθεὶς ὁ Κύριος, τῆς
πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ
στερρὸν καὶ εὐτονον, τῆς ἀνεκδότου καρτερίας σου.

ΘΑνάτῳ, τὸν τοῦ Δεσπότης θάνατον, ἐκμιμησάμενος, δεσπο-
τικὰς ἐβόησας φωνὰς ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐ-
χόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε.

Θεοτοχίον.

ΕΚ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον· ὁ τοῦ παντὸς ποιητής,
σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ
σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλῃ Μητὲρ Ἀειπάρθενε.

Καταβασίαι.

Χριστὸς γεννᾶται.

καὶ Ἔσωσεν λαόν.

ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

ΤΩ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ,
καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ἅγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς, ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Καταβασίαι.

Θεὸς ὦν εἰρήνης.

Καί

Ἐκ νυκτὸς ἔργων.

Ὡδὴ σ'. Ὁ Εἰρμός.

Σπλάγχχνων Ἰωανᾶν, ἔμβυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἥς γὰρ οὐχ' ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν, ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὄν Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου γεννᾷ· τὰς ἡνίας δὲ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, βᾶκῃ σπαργανοῦται, λύει δὲ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱὸς, καὶ πιστῶς δέδοται· τοῦ δὲ Μέλλοντος, οὗτος ἐστὶν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἀρχων, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλῃς βουλῆς Ἀγγελος, οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶ, καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Γυμνῶσει τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γύμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Ἀγάπην, καὶ ἐλπίδα, καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δι αἰῶνος μενούσας, ἀρετὰς πλουτήσας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου δοροφορεῖς τρισμακάρε Εὐθύμιε.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνθεον, ἱεουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τούτου, Πάτερ ἀντεχομίσω, θεορρήμω, τὸ σὲ τελειωθῆναι δι αἵματος.

Θεοτοχίον.

Ο πλάσας, κατ' εικόνα ιδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐ-
σπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθέने, Θεομήτορ,
ὀλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Καταβασίαι.

Σπλάγχνων Ἰωάν. Καί

Ναίων Ἰωάν.

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. ἤχος πλ. β'.

Ο πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς
γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ. ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελί-
ζεται Μάγοις. Ἀγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνουσι, τὸν
ἄχραντον τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα ἡ μυστικὴ ἀμπελος, ὡς
ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε· σὺ εἰ καρπὸς μου,
σὺ εἰ ζωὴ μου! ἀφ' οὗ ἔγνων, ὅτι καὶ ὁ ἡμην, εἰμί· σὺ Θεὸς
μου! Τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς Παρθενίας μου ὀρώσα ἀκατάλυ-
τον, κηρύττω σε ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον· οὐκ οἶδα
σποράν, οἶδά σε λύτην τῆς φθορᾶς· ἀγνή γὰρ εἰμί, σοῦ προσελ-
θόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὖρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν, διὰ τοῦτο
συγχορεύει πᾶσα κτίσις βοῶσά μοι, χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κς'. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν, καὶ Θεοτόκου Μαρίας.

- Λεχῶ ἄνωμον ἄνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
- Δώροις ἀμώμοις δεξιῶμαι τοῖς λόγοις·
- Μολπὴν ἀγνωτᾶν λεχοῖ εἰκάδι ἔκτην αἰδῶ.

Ἡ εἰς Αἴγυπτον φυγὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μετὰ τοῦ
θείου βρέφους, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνηστήρος.

- Ἦχοντα πρὸς σὲ τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
- Αἴγυπτε φρίττε, καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει.

‘Ο ‘Όσιος Πατήρ ἡμῶν Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ ‘Ιουδαίων,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

- ‘Ως ἐξ ἀκανθῶν τῶν ‘Ιουδαίων ῥόδον,
- ‘Ο θεῖος ἀνθεῖ καὶ θανὼν Κωνσταντῖνος.

‘Ο ‘Όσιος Πατήρ ἡμῶν Εὐάρεστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

- » Ἐσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ,
- » Ἐως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ‘Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ ‘Ομολογητοῦ.

- Θεῷ παραστάς Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
- Πλήρης ἀλήκειου τυγχάνεις εὐθυμίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

ΑΘΗΝΩΝ

Διπλῇ εἶναι ἡ ἀγάπη (εὐλογημένοι Χριστιανοί) ἤγουν φυσικὴ καὶ ἀγάπη καὶ ἠθικὴ ἀγάπη. Καὶ φυσικὴ ἀγάπη μὲν εἶναι ἐκείνη ἡ συμπάθεια, τὴν ὁποίαν ἔχει φυσικῶς ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν ὁμοίον του ἄνθρωπον, καὶ πρὸς πᾶν ἄλλο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἤθελε φανῇ εἰς αὐτὸν ἀρεστόν καὶ ἄξιον τῆς ἀγάπης του. Ἐποιοτοτρόπως καθ’ εἰς ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον ὡς ἄνθρωπον ὁμοίον του, καὶ θελεῖ τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν του. Ἡ ἀγάπη αὕτη εἶναι ἔμφυτος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν ἀρνηθῇ, ἐν ὅσῳ εἶναι καθαρὸς ὁ νοῦς του ἀπὸ πάθης καὶ ἀπὸ προλήψεως. Φυσικῶς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του, τοὺς συγγενεῖς του, τοὺς φίλους του, τοὺς συμπολίτας του, τοὺς ὁμοεθνεῖς του, καὶ γενικῶς πάντα ἄνθρωπον, ἐν ὅσῳ τὸν θεωρεῖ ὡς πλάσμα ἐνὸς Θεοῦ, καὶ τέκνα δύο πρωτοπλάστων ἀνθρώπων, ὅμοια καθ’ ὅλας τὰς φυσικὰς ὁρέξεις καὶ κλίσεις.

Ἡθικὴ δὲ ἀγάπη εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν δείχνει ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ καλὸν καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν. Ἐποιοτοτρόπως ἀγαπῶμεν τοὺς δικαίους ἀνθρώπους, τοὺς ἐλεήμονας, τοὺς εὐεργέτας, καὶ γενικῶς τοὺς ἐναρέτους.

Ἀφίνω τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην, ἥτις εἶναι φυσικὴ καὶ ἡθικὴ· καθότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ οὐράνιος πατὴρ ἡμῶν, καὶ δημιουργὸς τοῦ παντός, καὶ ὁ μόνος τέλειος κατὰ τὴν ἀγιότητα καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν. Ἡ φυσικὴ ἀγάπη εὐρίσκεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλογα ζῶα, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς· διότι ἕκαστον τούτων ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον, καὶ τρέχει πρὸς τὸ ὁμόφυλον, δυσαρρεστέϊται δὲ καὶ φωνάζει ὅταν ἀποχωρίζεται ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν του ζώων· πῶποτε δὲ τὰ ἄλογα ταῦτα ζῶα, καὶ αὐτὰ ἀκόμι τὰ ἀγριώτερα θηρία δὲν μισοῦσι, μήτε ἐχθρεύονται, μήτε ἀντιμάχονται πρὸς τὰ ὁμογενῆ αὐτοῖς ζῶα, μηδὲ ἐκβαίνουν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἐμφύτου ἀγάπης.

Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος, μ' ὅλον ὅτι εἶναι τὸ ἐντελέστερον καὶ θεοπρεπέστερον ἔργον τοῦ Θεοῦ, μ' ὅλον ὅτι εἶναι προικισμένος μὲ τὰ πλέον ἐξαίρετα καὶ πολίτιμα χαρίσματα τῆς θείας σοφίας, μὲ λογικόν, μὲ νοῦν, μὲ κρίσιν, μ' ὅλον ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα νὰ καλλιεργῇ, καὶ νὰ τελειοποιῇ τὰς αἰσθήσεις του καὶ τὰς γνώσεις του διὰ τῆς ἔσω καὶ τῆς ἔξω σοφίας, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, ὁ ἄνθρωπος τυφλούμενος ἀπὸ κακὰ πάθη, καὶ σκοτιζόμενος ἀπὸ διεστραμμένας προλήψεις, ἀθετεῖ καὶ καταπατεῖ τὴν φυσικὴν καὶ ἡθικὴν ἀγάπην, καὶ οὕτω γίνεται ἀγριώτερος καὶ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ θηρίων τῆς γῆς, κινούμενος ἀλόγως κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ὁμογενῶν καὶ συγγενῶν του, καὶ τὸ θηριώδεστερον καὶ ἐλεεινότερον, ἀντιβαίνει μανιωδῶς καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ Θεοῦ, γεμάτα εἶναι καὶ τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νεώτερα ἱστορικὰ βιβλία ἀπὸ τοιαῦτα παραδείγματα αἰμοδαρῶν ἀνθρώπων, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀνθρωπομόρφων θηρίων.

Τοιοῦτοι εἶναι καὶ ἐκεῖνοι οἱ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες, οἵτινες τυφλούμενοι ἀπὸ ἰδιοφελῆ αὐτῶν πάθη, καὶ σκοτιζόμενοι ἀπὸ ματαίας καὶ ἀνοήτους προλήψεις, κατεπάτησαν ἀσυνειδήτως πᾶσαν αἰσθησιν φυσικῆς καὶ ἡθικῆς ἀγάπης, ἐκίνησαν πόλεμον κατὰ τοῦ ζῶντος καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ διωγμὸν μέγαν κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, βασανίζοντες καὶ θανατώνοντες ἀσπλάγχχνος τοὺς ἀληθινούς λατρευτὰς τῆς θείας σοφίας, χωρὶς νὰ ἀπέχουν καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁμογενῶν καὶ φίλων, καὶ συγγενῶν, καὶ φιλιᾶτων καὶ αὐτῶν τῶν γονέων, βιάζοντες αὐτοὺς νὰ ἀρνηθῶσι τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τοῦ παντός Θεόν, καὶ νὰ προσκυνήσωσι τὰ κτίσματα, καὶ τὰ κωφὰ καὶ ἀναίσθητα εἶδωλα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τοὺς πονηροὺς δαίμονας.

Ἄλλ' ἐκεῖνοι μὲν εἰδωολάτραι ὄντες καὶ ἐτερόθρησκοι, ἐβασάνιζαν τοὺς Χριστιανούς, σπουδάζοντες νὰ τοὺς μεταστρέψωσι εἰς τὴν πλάνην τῆς εἰδωολατρείας· ἡ δὲ αἵρεσις τῶν δυσεβῶν εἰκονομάχων ὑπερέβη πᾶσαν θηριωδίαν καὶ ἀπανθρωπίαν· ἐπειδὴ χριστιανοὶ ὄντες, κατέτρεχον τοὺς χριστια-

νοὺς, καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὁπαδοὶ ὄντες, ἐδασάμιζαν, καὶ ἐξόριζαν, καὶ ἐθανάτωναν τοὺς σεβομένους τὰ ἐκτυπώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων, καὶ οὕτως ἐγύμνωσαν τὰς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν ὠραιότερον καὶ ἀληθῆ στολισμέν, ἥτοι ἀπὸ τὰς σεπτὰς καὶ ἁγίας Εἰκόνας.

Καὶ τοῦτο δὲν ἦτον ἄλλο, παρὰ τέχνη τοῦ παμπονήρου καὶ φθονεροῦ διαβόλου, διὰ νὰ ταπεινώσῃ καὶ νὰ ὀλιγωστεύσῃ καὶ νὰ σμικρύνῃ τὴν δόξαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ὥραιον καὶ ἅγιον στολισμὸν τῶν ἱερῶν ναῶν. Ἀλλ' ἔμεινε τέλος πάντων νικημένος καὶ κατησχυμένος ὁ ἐχθρὸς τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀληθείας διάβολος, καὶ πάλιν ἡ Ἐκκλησία ἔμεινε ἀσάλευτος καὶ θριαμβεύουσα, ἐπειδὴ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου « Πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. » Οἱ ὑπέρμαχοι τῆς ἀληθείας, καὶ γενναῖοι τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων μέχρις αἵματος, πολεμήσαντες μὲν τὴν κακοδοξίαν τῶν εἰκονομάχων μὲ ἀποδείξεις γραφικὰς καὶ ἱστορικὰς, ἀποδείξαντες δὲ ὅτι τιμῶμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὰς ἁγίας Εἰκόνας ὁχιῶς πρωτότυπα, ἀλλῶς τύπους τῶν πρωτοτύπων, ὅχι λατρευτικῶς, ἀλλὰ τιμητικῶς καὶ σχετικῶς, καθότι ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν ἀποδίδομεν εἰς αὐτάς, ἀνάγεται καὶ ἀναφέρεται εἰς τὰ εἰκονιζόμενα πρωτότυπα· ἀσπαζόμεθα δὲ αὐτάς, διὰ νὰ ἁγιασθῶμεν καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς.

Τίς δύναται δὲ νὰ διηγηθῇ ὅσα ἐδοκίμασε τότε ἀπὸ τοὺς κακόφρονας βασιλεῖς ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία! φρικτὰ καὶ ἀνεκδιήγητα κολαστήρια ἐπενοοῦντο κατὰ τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν τῆς εὐσεβείας! φυλακαὶ σκῶτειναι καὶ βρομεραὶ, ἐξορίαι πικραὶ καὶ πολοκαιριναὶ εἰς μακρότατα μέρη, βάσανοι, τιμωρίαι, καὶ τέλος πάντων θάνατοι σκληροὶ καὶ ἐπόδυνοι διεδέχοντο τοὺς ὁμολογητὰς τῶν σεβασμίων εἰκόνων, καὶ στερρόους ὑπερμάχους τῆς εὐσεβείας, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς εἶναι καὶ ὁ σήμερον παρ' ἡμῖν ἐορταζόμενος καὶ δοξαζόμενος, ὁ ἐν ἁγίοις, λέγω, Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆς Εὐθύμιος, ὁ λαμπρὸς ἡμῶν προστάτης καὶ πολυούχος, ὁ μετὰ θαυμασμοῦ πολλοῦ καὶ ἐκπλήξεως ὁρῶμενος ὑπὸ πάντων, καὶ ὡσπερ ζῶν καὶ λαλῶν προσκυνούμενος εὐλαβῶς, καὶ ἀσπαζόμενος μετὰ πόθου τοῦ ὁποίου τὸν βίον καὶ τὰ γενναῖα παλαίσματα θέλω διηγηθῇ σήμερον πρὸς ὑμᾶς, εἰς δοξολογίαν μὲν Θεοῦ, αἶνον δὲ καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ πρὸς ὠφέλειαν ψυχικὴν πάντων ὑμῶν τῶν φιλεόρτων πανηγυριστῶν, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ, νὰ προσέξῃτε μετ' εὐλαβείας εἰς τὴν διήγησιν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Εὐθύμιος ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῆς μητρὸς

αὐτοῦ, ἤτοι κατὰ τὸ ἐπιτακισιὸν τὸν ὀγδοηκοστὸν ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ. Κατήγετο ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀσίας, ἕκ τινος χώρας, Οὐζαρά λεγομένης, εἰς τὰ σύνορα τῆς Λυκαονίας· υἱὸς Χριστιανῶν γονέων, οἵτινες ἔχοντες κτήματα ἴδια ἀμπέλους, χωράφια, ζῶα, καὶ ἄλλα κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα, ἔζων με αὐτάρκειαν. Εἶχον δὲ καὶ ἄλλα τέχνα, τὰ ὅποια ἔβαλαν εἰς διαφόρους τέχνας, τὸν δὲ ἅγιον ἔδωκαν οἱ γονεῖς του εἰς τὴν μάθησιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων, τὰ ὅποια ἔμαθε καλῶς, εἰς ὀλίγον διάμα καιροῦ, ὁμοίως καὶ ὄλην τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ἀκολουθίαν, διότι εἶχε νοῦν δεξιόν, καὶ φυσικὴν ἐπιτηδεύουσα, εἰς τὸ μαθητεῖν. Ἐπειτα ἠθέλησεν ὁ ἅγιος νὰ μάθῃ καὶ τὴν γλῶσσαν τῆς Ἐκκλησίας, ἣν οὖν ἐπεθύμησε νὰ διδαχθῇ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων τὴν παιδείαν, ὡς ἀναγκασίαν εἰς τὸν Χριστιανόν, διὰ νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ ἐννοῇ, καὶ νὰ ἐξηγῇ εἰς ἄλλους τὰς θείας Γραφάς, δηλαδὴ τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκει τὴν αἰώνιον ζωὴν, καθὼς λέγει αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον.

• Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, ἐν αὐταῖς γὰρ εὕρηστέε ζωὴν αἰώνιον. •
Λέγει λοιπὸν εἰς τοὺς γονεῖς του ὁ ἅγιος.

• Σὺν εἰς ἑλπίδα τῆς εὐεργεσίας καὶ χάριτος, ὅσας μοι ἐκάλυψτε ἕως
• τῶρα, σὰς παρακαλῶ, ὡς σεβασμοὶ γονεῖς μου! νὰ μοι κάμετε ἀκόμη
• καὶ ταύτην τὴν χάριν, τὴν ὁποίαν θέλω σὰς ζητήσῃ, καὶ ἡ ὁποία ἐμὲ μὲν
• θέλει ὠφελήσῃ μεγάλως, καὶ οἱ ἐμοὶ καὶ ἄλλους πολλοὺς, σὰς δὲ τοὺς
• γονεῖς μου καὶ ὅλον τὸ γένος μου, θέλει τιμήσῃ κατὰ πολλὰ· ἐπειδὴ ἡ
• τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ ὁ ἔπαινος, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν τὰ τέχνα ἀπὸ
• τοὺς ἄλλους διὰ τὴν προκοπὴν των, ὅλα ταῦτα ἀναφέρονται καὶ ἀποδί-
• δονται εἰς τοὺς γονεῖς, οἵτινες ἐπεμελήθησαν ἐν καιρῷ τὴν προκοπὴν τῶν
• τέκνων των. Ὁ πόθος μου λοιπὸν εἶναι νὰ μοι δώσετε τὴν ἀγίαν σας εὐ-
• χὴν, καὶ τὴν ἄδειαν, διὰ νὰ πηγαίνω εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον, καὶ νὰ
• μάθω τὰ ἑλληνικὰ μαθήματα, ὅστε ὅταν ἀναγινώσκω εἰς τὴν Ἐκκλη-
• σίαν, νὰ καταλαμβάνω τὰ γεγραμμένα, καὶ οὕτως ἐξηγῶν καὶ εἰς τοὺς
• ἄλλους τὰ θεῖα τῶν θείων λόγων νοήματα, νὰ ὠφελῶ καὶ τοὺς ἀκροα-
• τὰς μου· ἐπειδὴ ὅταν διαβάζω καὶ δὲν ἐννοῶ, τί ὠφελοῦμαι ἢ ἐγὼ, ἢ ὅσοι
• με ἀκούουν;

Ταῦτα ὡς ἤκουσαν οἱ γονεῖς τοῦ Ἀγίου, ἐπλήσθησαν χαρὰς πολλῆς καὶ εὐφροσύνης, καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ πατήρ.

• Εἰς ἡμᾶς, ὡς υἱέ μου, ἐὰν ἡ ὀλίγη μάθησις, τὴν ὁποίαν ἔχεις τῶρα,
• μᾶς προξενῇ τιμὴν καὶ χαρὰν μεγάλην, πόσῃ χαρὰν ἄρά γε καὶ ἀγα-
• λίσαις θέλομεν δοκιμάσῃ, καὶ πόσῃ δόξαι καὶ εὐχαρίστησιν θέλομεν

• ἀναπέμφῃ εἰς τὸν παντοδύναμον Θεὸν, ὅταν σὲ ἀκούσωμεν ἐν τῇ Ἐκκλη-
 • σίᾳ ἀναγινώσκοντα καὶ ἐξηγοῦντα τὰς θείας Γραφὰς πρὸς ὠφελειαν τοῦ
 • λαοῦ •

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ πατὴρ, τῷ ἔδωκε παρευθὺς ὅσα ᾔθελῃτε, καὶ ὅσα
 ᾔσταν ἱκανὰ διὰ τὰ διδασχθῆ ἐντελῶς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, τὰ ὅποια
 λαβὼν ὁ Ἅγιος, ὁμοῦ καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων του, ἐπορεύθη εἰς τὴν
 Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου ἤκμαζε τότε ἡ ἐλληνικὴ παιδεία.

Φθάσας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὴν μεγαλοῦπολιν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ φιλιω-
 θείς μὲ τοὺς διδασκάλους, ἐδόθη ὅλως εἰς τὴν σπουδὴν τῆς παιδείας, ὥστε
 εἰς ὀλίγον καιρὸν, ἐπαίδεύθη καλῶς ἅπασαν τὴν τῶν ἐλληνικῶν μαθημά-
 των ἐπιστήμην, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ᾔθελε, καὶ οὕτω πλήρης παιδείας καὶ
 μαθήτῳ, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα. Εὗρε δὲ ὁ Ἅγιος τὴν μὲν μητέρα
 του ἀποθανοῦσαν· τὸν δὲ πατέρα του καὶ τοὺς ἀδελφούς του ὑγιαίνοντας,
 καὶ ζῶντας ἐν εὐμερίᾳ, οἵτινες, βλέποντες αὐτὸν ἀποκρινόμενον ἐλευθέ-
 ρως εἰς τοὺς ἐρωτῶντας τὰ δυσεξήγητα τοῦματὰ τῶν θείων Γραφῶν, καὶ
 λύοντα εὐκόλως τὰς ἀπορίας ἐκάστου, ἐλάβανον χαρὰν μεγάλην. Συνα-
 ναστραφεῖς δὲ ὁ Ἅγιος μετὰ τῶν συγγενῶν τοῦ ὀλίγον καιρὸν στοχάζο-
 μενος ὡς νομικὸς καὶ φρόνιμος τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καὶ τὸ
 πρόσκαιρον τῆς παρούσης ζωῆς, καὶ τὸ ἀστερέωτον καὶ ἀβέβαιον τῶν πα-
 ρόντων ἀγαθῶν, εἶπε πρὸς τὸν πατέρα του.

Ἐγὼ, πάτερ, στοχάζομαι τὸ μάταιον τοῦ κόσμου, ὅστις ὁμοιάζει
 » κηπὸν γεμάτον ἀπὸ διάφορα εὐμορφα καὶ εὐδῶδη ἄνθη, τὰ ὅποια βλέ-
 » πων τὴν σήμερον ὁ ἄνθρωπος, τὰ ὀρέγεται, καὶ χαίρει εἰς τὴν τούτων
 » θεωρίαν καὶ ἀπόλαυσιν. αὐριοι δὲ ἔλθον πάλιν εἰς τὸν κηπὸν, τὰ εὐρί-
 » σκει ξηρὰ καὶ μαρμαμένα, χωρὶς ὠραιότητα, χωρὶς εὐωδείαν, κατὰ γῆν
 » ἐρριμμένα, καὶ καταπεπατημένα, καὶ ἀποστροφὴν μᾶλλον, ἢ ἐπιθυμίαν
 » προσξενούντα· συμπεριίνω λοιπὸν ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ματαιότητος τοῦ κό-
 » σμου, κάμμία ὠφέλεια ψυχικὴ δὲν προσξενεῖται εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ
 » μᾶλλον προσθήκη ἀμαρτιῶν, καὶ κόλασις ψυχικὴ. Διὰ τοῦτο φρόνημα
 » ᾔθελε κάμῃ καὶ νῆς. ἐὰν τὸν καταφρονήσῃ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ,
 » καὶ ἐπιμεληθῇ μόνον τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. »

Ταῦτα ἀκούσας ὁ πατὴρ, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐλυπήθη· ἔπειτα δὲ ὡς φρό-
 νιμος, ἀποκριθεὶς λέγει τῷ υἱῷ αὐτοῦ. • Ἐγὼ μὲν, ὡς υἱὸς μου παμφίλ-
 • τατε, σκοπὸν εἶχον νὰ σὲ νυμφεύσω μὲ νόμιμον γυναῖκα, διὰ νὰ σὲ
 • ἔχω παρηγορίαν καὶ βακτηρίαν τοῦ γήρατός μου. Ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ ἔχεις
 » ἄλλον σκοπὸν θεῖον καὶ ἀληθῶς φρόνιμον, ἐκλεξον τὸ καλῆτερον καὶ συμ-
 • φερώτερόν σοι. Ἐν ὅτῳ εἶχες παιδικὴν ἡλικίαν, εἶχον ἐγὼ χρέος νὰ

• φροντίζω περὶ τῆς ἀνατροφῆς, καὶ περὶ τῆς προκοπῆς σου· ἀλλὰ τώρα
• φθάσας εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν καὶ φρόνησιν, καὶ ἱκανὸς ὦν νὰ συμβου-
• λεύσῃς καὶ ἄλλους, ποίησον τὸ συμφερότερόν σοι. « Ὁ δὲ ἅγιος λέ-
• γει πρὸς τὸν πατέρα του. • Ὁ σκοπός μου, πάτερ, εἶναι νὰ γίνω
• μοναχός, διὰ νὰ περάσω τὸ υπόλοιπον τῆς ζωῆς μου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυ-
• χίᾳ. « Ὁ δὲ πατήρ του λέγει πρὸς αὐτόν. • • Ἐγὼ, τέκνον μου,
• δὲν ἐμπορῶ νὰ σέ ἐμποδίσω ἀπὸ τοῦτόν σου τὸν σκοπὸν ἀλλὰ κάμε μὲ
• τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὅ,τι ἐπιποθεῖς. »

Τότε λαβὼν ὁ ἅγιος τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν, ἐπορεύθη ἐκεῖ σιμὰ εἰς ἓν
Μοναστήριον, καὶ φορέσας τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα, ἔμεινεν εἰς τὴν ὑπακοὴν
τοῦ ἡγουμένου. Τοσαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ ταπεινώσιν ἀπέκτησεν ὁ Ὁ-
σιος, ὥστε οὐδεὶς ἀπὸ τούτων ἄλλων πατέρων τοῦ Μοναστηρίου ἐμπόρεσε
νὰ φθάσῃ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. Βλέπων δὲ ὁ ἡγούμενος τὴν ἐνάρετον ζωὴν
του, καὶ τὸ ἀγγελικὸν του πολίτευμα, τὸν ἐχειροτόνησε Ἱεροδιάκονον,
καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν τὸν ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερον. Τότε ὁ Ὁσιος
ἐδόθη εἰς περισσοτέραν ἀσκησιν καὶ σκληραγωγίαν, προσθέτων ἐγκράτειαν
εἰς τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ἀγρυπνίαν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν, ὥστε καὶ πολλοὶ τῶν
ἐκείτω πατέρων ἔχοντες τὸν Ὁσίον τυπὸν καὶ κανόνα, ἐμιμούντο τὰς
ἀρετάς του.

Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, πληρώσαντος τὸ κοινὸν χρέος τοῦ Ἀρχιερέως
τῆς Μητροπόλεως Σάρδεων, ἐγένετο ζήτησις ἀπὸ τούτων χριστιανούτων εἰς
εὐρεσιν ἐναρέτου καὶ ἀξίου ὑποκειμένου, διὰ νὰ διαδεχθῇ τὸν θρόνον
τῶν Σάρδεων.

Ἡ πόλις αὕτη εἶναι μητρόπολις τῆς ἐπαρχίας, ἥτις πάλαι μὲν ὠνομά-
ζετο Λυδία, τώρα δὲ καλεῖται Καρασικλί. Ἡ δὲ πόλις τῶν Σάρδεων,
τὴν σήμερον ὀνομάζεται Σάρτι. Ἀπεκαλύφθη λοιπὸν εἰς τινὰς θαυμα-
στοὺς καὶ ἐναρέτους ἄνδρας, ἐτι ὁ ἅγιος Εὐθύμιος εἶναι ὁ ἀξιώτερος, εἰς
τὸ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν μητρόπολιν ταύτην· καὶ εὐθὺς πέμψαντες καὶ ἱερωμέ-
νους καὶ λαϊκοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ἀγίου, εἰς τὸ Μοναστή-
ριον εὐρισκομένου, τὸν ἔφεραν, καὶ οὕτω θέλοντα καὶ μὴ, τὸν ἐχειροτόνη-
σαν Ἀρχιερέα, καὶ ποιμένα τῶν Σάρδεων.

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ λύχνος ἐτέθη ἐπὶ τῆς λυχνίας, καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν αὐ-
τοῦ ἔλαμψεν εἰς τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
διὰ δὲ τῆς θείας αὐτοῦ διδασκαλίας ἐποίμαине καὶ ἐπότιζε τὰ λογικὰ αὐτοῦ
πρόβατα εἰς νομὰς ζωηρόρους τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, τότε λέγω, τίς
δύναται νὰ ἐπαριθμῇ καὶ νὰ διηγηθῇ τὰς ἀρετάς τοῦ τρισμακάρου, τὴν
ἐλεῆμωνα καὶ φιλόπτωχον προαίρεσίν του, τὴν συμπάθειαν καὶ φιλανθρω-

πίαν του, τὴν εὐσπλαγγνίαν καὶ καλοκάγαθίαν του, τὴν ἄρθρον καὶ ἱλαρὰν ἐλεημοσύνην του πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς, τὴν προστασίαν πρὸς τὰ ὄρφανα, πρὸς τὰς χήρας, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς δεομένους, τὰς ἀδιαλείπτους εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας διεσκόρπιζε καθ' ἡμέραν εἰς ὅλον αὐτοῦ τὸ λογικὸν ποίμνιον· ὅλα λέγω ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα τοῦ Ἁγίου νὰ τὰ διηγηθῶ καταλεπτῶς, καὶ ἡ δύναμίς μου δὲν φθάνει, καὶ ὁ καιρὸς θέλει μὲ λείψῃ. Τώρα δὲ ἅς διηγηθῶμεν συντόμως τὰ ἐνδοξα κατορθώματα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ κατὰ τῶν εἰκονομάχων δολογίαν.

Ὁ μὲν Ἅγιος ὡς εἶπομεν, ἔλαμπεν ἀπὸ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ αὐτοῦ θρόνου, καὶ ἐπότιζε καθ' ἡμέραν τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποίμνιον μὲ τὰ νεκταρῶδη νάματα τῆς θείας διδασκαλίας· ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐρίσκετο τότε εἰς μεγάλας συγχήσεις καὶ ταραχάς, διὰ τὴν συμβάσαν ὀλεθρίαν αἵρεσιν τῶν εἰκονομάχων. Βλέποντες δὲ τὸν κίνδυνον τῆς Ἐκκλησίας οἱ εὐσεβέστατοι βασιλεῖς, Κωνσταντῖνος καὶ Εὐφρόνη, ἐσύναξαν διὰ προσταγῆς των εἰς τὴν Νίκειαν τῆς Βιθυνίας, τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμένην ἐσδόμην σύνοδον συγχροτηθεῖσαν ὑπὸ τριακοσίων ἐξήκοντα ἐπτὰ Θεοφόρων Πατέρων, οἵτινες ἐβεβαίωσαν τὰς προλαβούσας ἐς ἱεράς καὶ οἰκουμένικας Συνόδους, καὶ ἐκύρωσαν τὰ ὑπ' αὐτῶν δογματισθέντα· ἀναθεματίσαντες δὲ τὰ κακόφρονα καὶ δυσεβῆ δόγματα τῶν εἰκονομάχων, ἐθέσπισαν νὰ τιμῶνται αἱ ἅγιοι καὶ σεπτοὶ εἰκόνες τιμητικῶς καὶ σχετικῶς, ὅχι δὲ λατρευτικῶς, ὁμοίως νὰ προσκυνῇται εὐλαβῶς τὸ τίμιον ξύλον τοῦ ζωοδόχου Σταυροῦ, ὡς ὄργανον τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Καὶ ταῦτα μὲν οἱ θεοὶ Πατέρες, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἦτον καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν θεὸς Βυθύμιος, ὅστις μεγάλως ὑπερμαχήσας ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰχόνων μὲ λόγους θεβαίους, καὶ λαμπράς ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν, τοὺς μὲν δυσεβεῖς εἰκονομάχους τελείως ἀπεστόμωσε καὶ κατήσχυνε, τοὺς δὲ εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς μεγάλως ἐχαροποίησεν· ὕπερ ἰδόντες οἱ εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τόσον ἠγάπησαν τὸν Ἅγιον, καὶ εἰς τόσην εὐλάβειαν καὶ ὑπόληψιν τὸν ἔλαβαν, ὥστε τὸν ἔστειλαν μεσίτην καὶ πρέσβυν εἰς διαφόρους δημοσίας πρεσβείας. Τελειώσας δὲ εὐτυχῶς καὶ τῶν βασιλέων τὰς προσταγὰς, ἀποφεύγων τὴν δόξαν ὁ Ἅγιος, παρεκάλεσε τοὺς βασιλεῖς, νὰ τῷ δοθῇ ἄδεια εἰς τὸ νὰ ἐπιστεφῇ πρὸς τὰ λογικὰ αὐτοῦ πρόβατα, ὅπερ καὶ ἐγένετο, καὶ οὕτως ἐπανῆλθεν ὁ Ἅγιος εἰς τὴν θεόθεν λαχοῦσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν τῶν Σάρδεων, ὅπου ἐξ ἡερινικῶς ἐν ὄσφ εἶχον τὴν βασιλείαν οἱ ἀνωτέρω εὐσεβεῖς βασιλεῖς, Κωνσταντῖνος καὶ Εὐφρόνη.

Μετὰ τοῦτους ἔλαβε τὴν βασιλείαν Νικηφόρος ὁ ἀπὸ Γενικοῦ κατὰ τὸ δεκτακροιστὸν δεῦτερον ἔτος. Εἰς τὰς ἡμέρας τούτου, κάποιος ἄρχων

εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἁγίου ἐζήτει νὰ λάβῃ δυναστεικῶς εἰς γυναῖκα μίαν κόρην, ἥτις παντελῶς δὲ συγκατένευεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἄρχοντος.

Μὴ δυναμένη δὲ ἡ κόρη νὰ ὑπορέρῃ τὴν βίαν τοῦ ἄρχοντος, ἐδραμε πρὸς τὸν Ἅγιον, τὸν ἐγοιμὸν προστατῆν τῶν ἀδικουμένων, καὶ ἐδηγῆθῃ πρὸς αὐτὸν τὴν συμφορὰν τῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος διὰ νὰ παύσῃ τὸ σκάνδαλον, ἔλαμε τὴν κόρην παρευθὺς καλογρχίαν, ὅπερ μαθὼν ὁ ἄρχων, καὶ νομίτας αὐτὸ ἀτιμίαν τοῦ μεγάλῃ, ὠργίσθη κατὰ τοῦ Ἁγίου τότε, ὥστε ἐλθὼν πρὸς τὸν Βασιλεῖα, τὸν διεβळे, καὶ τὸν ἐκατηγόρησε πολλὰ, ἐκ τῶν ὁποίων παρακινήθεις ὁ Βασιλεὺς, ἐξόρισε τὸν Ἅγιον ἀδίκως καὶ ἰκρίτως εἰς τὰ μέρη τῆς δούσεως εἰς τὴν Παταλαρσίαν, ὅπου διατρέψας ὁ Ἅγιος χρόνους τινάς, ἐδοκίμασεν ἀμέτρους θλίψεις καὶ ταλαιπωρίας ἀπὸ τοῦ ἐκεῖτε βεβήχρους ἀνθρώπου.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐβασιλευσεν ὁ θηριώνυμος Λέων ὁ ἀρμένιος, καὶ πάλιν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐπολεμήθη τὸ δευτέρον ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκότων ἐν εἵτε ὀκτακοσιοστῷ δεκάτῳ τρίτῳ, τότε φέρεται καὶ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τῆν ἐξορίαν πρὸς τὸν Βασιλεῖα, ὅστις παραστήσας αὐτὸν ἔμπροσθέν του, λέγει αὐτῷ.

• Ἀκουσα παρὰ πολλῶν, ὅτι ἐκ νεότητός σου εἶχες καὶ
• εἶχες τὴν ἀρετὴν τῆς ὑπακοῆς, διὰ τὸ ὑπαῖν σε ἐτίμων καὶ σε ἡγάπων
• καὶ οἱ προκατοχοί μου Βασιλεῖς, αὐτὸ δὲ τὸ ὅπερ ἡκολούθησεν εἰς τὴν
• Ἀρχιερωσύνην σου, συνέβη ἐκ συνεργείας τοῦ πονηροῦ καὶ μισοκάλου
• διαβόλου, ὅστις ὡς ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας, σθονεῖ πάντοτε τοὺς καλοὺς καὶ
• ἐνκρίτους ἀνθρώπους. Τώρα ὅμως, ἐὰν δείξης, ὡς εὐθύμιε, τὴν συήθη
• ὑπακοῆς σου, καὶ κάμῃς τὸ θέλημά μου, θέλεις ὑπάγῃ πάλιν εἰς τὴν
• ἐπαρχίαν σου, λητιμονήτας ἔλα τὰ κακὰ ὅσα ἐδοκίμασες, καθὼς λησ-
• μονοῦν οἱ ναῦται τὴν τρικυμίαν τῆς θαλάσσης, εὐθὺς ἀφ' οὗ ἔμβουν εἰς
• τὸν λιμένα πρὸς τοῦτοις θέλεις ἔχῃ καὶ ἐμέ φίλον καὶ προστατῆν εἰς
• ἔλα τὰ ἔργα σου. • Τοιαῦτα καὶ ἄλλα εἰπόντος τοῦ Βασιλεως, ὁ
• Ἅγιος ἀπεκρίθη.

• Νόμος δικαιοσύνης εἶναι, ὡς Βασιλεῦ, νὰ τιμῶνται καὶ νὰ πράττωνται
• πάντοτε τὰ ὀρθὰ καὶ καλὰ ἐν λοιπὸν καὶ τὸ πρόσταγμα τῆς βασιλείας
• σου εἶναι ὀρθόν, με πᾶσαν προθυμίαν ὅχι μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ οἰ-
• κουμένη θέλει τὸ ἐκτελέσῃ φανέρωτόν μοι λοιπὸν τὴν προσταγὴν τῆς
• βασιλείας σου. • Τότε λέγει ὁ Βασιλεὺς τῷ Ἁγίῳ. • Αὐτὰς τὰς ζω-
• γραφίας, τὰς ὁποίας κάμουν εἰς τὰ σανίδια καὶ εἰς τοὺς τοίχους θέλω νὰ
• τὰ σηκώσω, διότι μεγάλην ὕβριν καὶ ἀτιμίαν προξενούσιν εἰς τὸν Θεόν.
• δὲν ὑποφέρω λοιπὸν αὐτὸ τὸ κακὸν νὰ γίνεταί εἰς τὰς ἡμέρας τῆς βα-
• σιλείας μου, καὶ ἐγὼ νὰ σιωπῶ. • Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, καὶ στενά-
• ζας ἐκ βάθους ψυχῆς, λέγει.

- Καλῆτερον μοι ἦτον, ὦ Βασιλεῦ, νῦν μὲ ἀρίστες εἰς τὴν ἐξορίαν, παρὰ
- ὅπου μὲ ἔφερες, καὶ μοι λέγεις τοιαῦτα λόγια ἀσεβῆ καὶ παράνομα.
- Ἐγὼ ἐρχόμενος ἤκουσα καλοῦς λόγου, περὶ τῆς βασιλείας σου, ἐκ τῶν
- ὁποίων ἐσυμπέρανα ὅτι ἔχεις γενναῖα καὶ εὐτελῆ φρονήματα· τῶρα
- ὁμως βλέπω καὶ ἀκούω ὅλα τὰ ἐναντία, ὅτι ἐηλασθὲ εἶσαι ἐχθρὸς καὶ
- ἐναντίος εἰς τὰς θεοπραδότους· καὶ εὐτελεῖς διαταγὰς τῆς ἀρίας ἡμῶν
- Ἐκκλησίας· ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ ὅτι προσκυνοῦντες καὶ σεβόμενοι τὰς ἀρίας
- Εἰκόνας, ὅχι ὧς θεοὺς, ἀλλ' ὧς ἀντιτυπὰ τῶν πρωτοτύπων καὶ εἰκονι-
- ζομένων, πρὸς τὰ ὅποια ἀναφέρεται ἡ τιμὴ, κείμενον ἔργον θεοφιλὲς
- καὶ ἄριον· ἀπαζόμενοι δὲ πάλιν αὐτάς, ἀγίαζόμεθα καὶ ψυχικῶς καὶ
- σωματικῶς. •

Τοιαῦτα εἰπόντος τοῦ Ἁγίου πρὸς τὸν Βασιλέα μετὰ μεγάλης τόλμης καὶ παρρησίας, ἐθύμωσεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐξόρισε τὸν Ἅγιον εἰς τὴν Ἀττικὴν πόλιν, εὐρισκόμενῃ πλησίον τοῦ Ἀδραμυττίου, ὅπου ἐδοκίμασε πολλοὺς πειρατμοὺς καὶ τὰλαπωρίας· τὰ ὅποια ὅλα ὑπέφερε γενναίως ὁ τρισέλθιος, χάριν καὶ τρυφὴν λογίζμενος πάντα διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ὅποιον εἶχεν ὅλας αὐτοῦ τὰς εἰπώνας.

Εὐρίσκειτο δὲ ὁ Ἅγιος ἐκεῖ, ἕως ὅτου ἐπ' ἀγῆ ὁ μακρὸς Λέων, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῷ Μιχαὴλ ὁ τριφυλὴς, ἐχθρὸς καὶ αὐτὸς ἀπποκός τῶν ἁγίων Εἰκόνων. Εἰς τούτου τὰς ἡμέρας ἐπέβη πάλιν ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὴν ἐξορίαν, ἐμοῦ μὲ τὸν ἁγώγιτον Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως Μεθόδιον, καὶ ἐρωτῶντας ἀνίσως ἀρνεῖται τὴν προσκύνησιν τῶν σεβασμίων Εἰκόνων. Τότε ὁ Ἅγιος καὶ ἐδοξὸς τοῦ Χριστοῦ ὁμολογητὴς Εὐθύμιος ἀνταβδὼν τόλμην γεννίαν, καὶ θαρρὺς ἀκαταπτότητον, καὶ πληθεὺς θείου ζήλου, ἤλεγξεν ἀποτόμως τὸν Βασιλέα, καὶ ἀρ' αὐτὸν ὠνόμασε δουτεβῆ, καὶ πορνίσμον, καὶ ἐχθρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξεφώνησε λαμπρᾶ τῇ φωνῇ εἰπών. • Ὅστις δὲν προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν

- Χριστὸν ἐν εἰκόνι περιγραπτὸν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τὴν πανάχα-
- τον αὐτοῦ μητέρα καὶ δέσποιναν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων τὰ ἐκ
- τυπώματα, εἴη τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, καὶ μακρὰν τῆς τῶν
- ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὁμηγύρεως. •

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀσπὺς ἀπὸ τὸν θυμὸν, μὴν ὑποφέρων τὴν τόσην ὕβριν καὶ ἀτιμίαν καὶ καταισχύνῃν, προστάζει εὐθὺς καὶ ἐξορίζουν τὸν Ἅγιον εἰς τὸν Ἀκρίταν, ὁ ὅποιος εἶναι ἄρα εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς μεσσηνίας θαλάσσης. καὶ ὀνομάζεται τὴν σήμερον, ἡ ἀθεῖ Ἀκρίτα· καὶ ἐκεῖ τὸν ἐρῶσαν εἰς φυλακὴν σκοτεινὴν καὶ βρομεράν, ὅπου ὁ Ἅγιος ὑπέμεινε τρεῖς ὅλο κλήρους χρόνους ἀνεκδιήγητον ταλαιπω-

ρίαν καὶ καχοπάθειαν. Μετὰ ταῦτα ἐκβληθεὶς ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὴν φυλακὴν παρεδόθη εἰς τὸν Βασιλέα Θεόφιλον, ὃς τις ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Μιχαὴλ καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως μετὰ πολλοῦ θυμοῦ καὶ φοβερισμοῦ, ἐάν ἀρνήται τὴν προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Εἰκόνων, ἤλεγξεν καὶ αὐτὸν ὁ Ἅγιος μὲ τὴν ἔμφυτον αὐτῷ γενναιότητα, καὶ λαμπροφανῶς τὸν κατήσχυνε.

Τότε δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ ἀδαμάντινος κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν γνῶμην, προστάξει τοῦ Βασιλέως, παραδίδεται εἰς τοὺς στρατιώτας, οἵτινες δῆσαντες αὐτὸν κατὰ γῆς εἰς τέσσαρας πάλους, ἔδωκιν αὐτῷ τετρακοσίους βράχισμους ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην, ὥστε κατεπλήγωσαν αὐτοῦ τὸ ἱερὸν σῶμα· εἰθ' οὕτως ἐῤῥόψαν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκβαλόντες ἀπὸ τὴν φυλακὴν, τὸν παρέστησαν ἔμπροσθεν τοῦ τυράνου, ὃς τις μὲ θυμὸν πολὺν, καὶ φοβερισμόν λέγει. « Σὲ προστάζω, « ὦ Εὐθύμει, νὰ ἀρνηθῇς τὴν προσκύνησιν τῶν Εἰκόνων, καὶ τῶν ζωγραφιστῶν, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς τοίχους. « Ὁ δὲ ζηλωτὴς τῆς ἀληθείας, ὡς νὰ μὴν εἶχε πάθῃ τίποτε ἀπὸ τοὺς πρώην βράχισμους, σταθεὶς μὲ γενναῖον φρόνημα, ἐξήλεγξε τὸν Βασιλέα, ἀσεδῇ καὶ ἀνομεν, καὶ ἄθεον αὐτὸν ἀποκαλῶν, καὶ ἄλλα πολλὰ.

Βλέπων δὲ ὁ τυράννος τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης τοῦ Ἀγίου, προστάζει παρευθὺς ὁ ἀπάνθρωπος, καὶ ἔφεραν νεῦρα βωδίων ὠμὰ, καὶ τὸσον ἐκτύπησαν μὲ αὐτὰ τὸν Ἅγιον καὶ εἰς τὴν ῥάχιν, καὶ εἰς τὸ στῆθος, καὶ εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὰ πλευρά, ὥστε ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἱερομάρτυρος ἔγινε μία πληγὴ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν· καὶ οὕτω μόλις πνέοντα τὸν ἐῤῥόψαν εἰς τινα τόπον ἀνεπιμέλητον, ὡς ἓνα ληστήν, ἥ ζωὸν ἀκάρητον· ἐξ αἰτίας δὲ τῶν φοβερῶν ἐκείνων πληγῶν ἐπρίσθη ὡς ἄσκος, καὶ ἐξήρχετο ὡς ποταμὸς τὸ κατεφθαρμένον αἷμα ἀπὸ τοῦ ἀθλοπορικῶν καὶ καρτερικώτατον αὐτοῦ σῶμα. Ζήσας δὲ ὁκτῶ ἔτι ἡμέρας ὁ μακάριος, καὶ ὁπομείνας τοὺς δριμυτάτους καὶ ἀνυπομόνους πόνους τῶν πληγῶν, παρέδωκε τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ, καὶ εὐθὺς ἔλαμψε παραδόξως ὑπὲν τὸν ἥλιον τὸ πολυάθλον ἐκεῖνο σῶμα, καὶ ἐγέμισεν ὁλος ὁ τόπος ἐκεῖ ἀπὸ θαυμάσιον καὶ ἄρρητον τινὰ εὐωδίαν.

Αὕτη εἶναι ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ, καὶ ἡ διὰ Χριστὸν ὁμολογία· καὶ τὸ μαρτυρικὸν τέλος τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου! Τοιουτοτρόπως ἐνδεδυμένος τὴν θείαν χάριν τῆς Ἀρχιερωσύνης ὡς ἄλλος Ἀαρὼν, ἐλαμπρύνθη διὰ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ μὲν μακαρία αὐτοῦ ψυχὴ δορυφορουμένη ὑπὸ θείων Ἀγγέλων, ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ὅπου σὺν πᾶσι τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἁγίοις περιμένει τὸν τέλειον μισθὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως· τὸ δὲ πολυάθλον καὶ καρτερικώτατον αὐτοῦ σῶμα λαβόντες

κρυφίως εὐλαβεῖς τινὲς Χριστιανοί, οἵτινες εὐρέθησαν ἐκεῖ τὴν ὥραν τῆς κοιμήσεώς του, τὸ ἔφεραν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐνταφίασαν εὐλαβῶς, καθ' ἣν ὥραν ἔγειναν καὶ πολλὰ θαύματα πρὸς δόξαν Θεοῦ, καὶ τοῦ Θεοῦ Ἱερομάρτυρος· καθότι τυρλοὶ ἀνέβλεψαν, χωλοὶ ἐπεριπάτησαν, δαίμονωντες ἐθεραπεύθησαν, καὶ ἄλλα παντοῖα θαύματα ἐτετέλεσθησαν, τὰ ὅποια ἀφίνω διὰ τὴν συντομίαν, καὶ μόνον τὸ ἀκόλουθον καταγράψω.

Γυνὴ τις πάθος ἀνίατον ἔχουσα εἰς τὸ ὑπογάστριον, νεροσταλίδι λεγόμενον, ἔπασχε δεινῶς· ἐξοδεύσασα δὲ τὴν περιουσίαν τῆς εἰς τοὺς ἰατροὺς, ὅχι μόνον δὲ ἐμπόρεσε νὰ ἰατρευθῇ διόλου, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν κατήντησε, καὶ μὲ τὸν καιρὸν ἐφαίνετο ὡς ἐγκαστρωμένη, δοκιμάζουσα καὶ ἀφορήτους πόνους, καὶ βάρος ὀχληρότατον. Ἀκούσασα τέλος πάντων τὰς θαυματουργίας, αἷτινες καθ' ἡμέραν ἐγίνοντο εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, ἔδραμε καὶ αὐτὴ μετὰ σπουδῆς, καὶ προσπεσοῦσα μετὰ θερμῶν δακρύων ἐπάνω τοῦ τάφου, ἐδέετο μετὰ πίστεως ὑπὲρ τῆς ὑγίας τῆς καὶ εὐθὺς (ὦ τοῦ θαύματος!) ἠφάνισθη ὅλον ἐκεῖνο τὸ πρίξιμον τῆς κοιλίας τῆς, καὶ ἐθεραπεύθη τὸ κακὸν ἐκεῖνο πάθος τῆς νεροσταλίδος· καὶ οὕτως ἐδόξασαν τὸν Θεὸν ὅσοι οἶδον καὶ ἔχουσιν τὸ τοιοῦτον θαύματιον.

Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἐκινδύνευε τὸ βασιλεῖον τῶν Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀλώσιν τῆς, πολλοὶ Κωνσταντινουπολῖται βλέποντες τὸ ἀναπόφευκτον τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ὅσα συμβαίνουν πάντοτε εἰς τὰς ἀλώσεις τῶν πόλεων, καὶ θέλοντες νὰ περισωθῶσιν ἐκ τοῦ κινδύνου, ἐλάβανον μεθ' ἑαυτῶν ὅ,τι ἠδύναντο, καὶ ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἕκαστος ὅπου εἶχε τρόπον καὶ τόπον διὰ νὰ καταφύγῃ· φεύγοντες δὲ, καθὼς εἵπομεν, ἐλάβανον μαζὴ τῶν, καὶ ὅ,τι καλὸν καὶ πολύτιμον πρᾶγμα ἐμπόρουσαν νὰ συνεπιφέρουν ἀκινδύνως· ἀλλὰ καὶ θησαυροὶ Ἁγίων λεηψάνων, τοιοῦτοτρόπως μετεκομίσθησαν εἰς διάφορα μέρη ὑπὸ τῶν φυγόντων Χριστιανῶν. Τότε λοιπὸν, φαίνεται (*) μετεκομίσθη ὑπὸ νινος εὐλαβοῦς

(*) Φαίνεται λέγω, διότι δὲν ἔχομεν γραφικὴν τινα μαρτυρίαν, μήτε ὁ βίος τοῦ Ἁγίου ἀναφέρει τίποτε περὶ τούτου, πότε δηλαδὴ καὶ πῶς μετεκομίσθη τὸ Ἅγιον λείψανον ἀπὸ τὴν Κωνσταντινουπόλιν εἰς τὴν Χερσῶνα, καθὼς δὲν ἀναφέρει καὶ πότε ἐκ τῆς Χερσῶνος μετεφέρθη εἰς τὴν Χιλήν· ὅπερ δὲ γράφομεν ἐδῶ εἰς τὸν βίον περὶ τῆς μετακομίσσεως τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν Χερσῶνα, εἶναι ἀπλὴ πιθανολογία, καθότι συνέβησαν καὶ ἄλλα νὰ μεταφερθῶσι τοιοῦτοτρόπως.

Χριστιανοῦ καὶ τὸ μαρτυρικὸν λείψανον τοῦ Ἀγίου εἰς πόλιν τινὰ τοῦ Καρρά, ἥτοι τοῦ Κιριμίου, Χερσῶνα λεγομένη, ὅπου καὶ ἐγένοντο αὖθις πολλὰ θαύματα, καὶ θεραπεῖα πολλῶν ἀνιάτων παθῶν καὶ ὀρθρωσιμμάτων.

Καὶ αὐτοὺς τοὺς χρόνους ἔτυχε νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Χερσῶνα πραγ-
ματευταὶ τινές Εὐρωπαῖοι, οἵτινες κοί διέτρυψαν οὗτοῦ ἱκανὸν καιρὸν, ἵως
οὗ νὰ τελειώσουν τὰς ὑποθέσεις των. Βλέποντες δὲ τὰ καθήμερῖνὰ θαύ-
ματα τοῦ Ἀγίου, ἔβαλαν σκοπὸν νὰ κλέψωσι τὸ θαυματουργὸν λείψανον
τοῦ Ἀγίου, διὰ νὰ τὸ φέρουσι εἰς τὴν πατρίδα των πρὸς ὑπεράσπασιν καὶ
βοήθειάν των. Εὐρόντες δὲ αὐτοῦ καὶ μάρμαρα καλὰ, τὰ ἡγόρασαν διὰ νὰ
πίτσουν καὶ ναὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἀγίου, ὡταύτως καὶ τινὰς ὥραίας κολώ-
νας. Καὶ διὰ νὰ ἀπατήσουν εὐκόλως τοὺς ἐντοπίους, κατεσκευάσαν ἄν
σειντούκιον ἰσόμετρον καὶ παρόμοιον μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον περιεῖχε τὰ
Ἅγιον λείψανον.

Ἀφ' οὗ δὲ ἔλαβον τέλος αἱ ὑποθέσεις των, καὶ ἔμελλον νὰ ἔμβωσιν
εἰς τὸ καράδιον, ἐπῆραν ὁμοῦ καὶ τὸ Ἅγιον λείψανον, ἀφῆσαντες τὰ σεν-
τούκιον, ὅπερ αὐτοὶ ἔκταν. Πλέοντες δὲ μερικὴς ἡμέρας εἰς τὸ πελα-
γὸς τῆς μεσσηνίας θαλάσσης, κτερός ἐκαστοῦς τούτου ἠγάλασε νὰ ἀράξωσι
πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος εἰς μίαν κομαμένην ὀρυζομήνην Χιλήν.
Ἐκεῖ δὲ νυκτὶς φανταίνεται ὁ Ἅγιος εἰς τὸ ὄνομα ἐκείνων, οἵτινες τὸν
ἔκλεψαν, καὶ τοῖς λέγει. « Αὐρὸν τὸ πρῶτον νὰ με ἐκβάλετε ἐδῶ εἰς τὴν
• τὴν τὴν χώραν, καὶ, νὰ με ἀρήψετε καὶ ἐὰν κἄν μετ' ἐμοῦ τὸν λόγον μου,
• θέλω σᾶς βοηθήσῃ νὰ πηγάζετε κατευθύνοντες εἰς τὴν πατρίδα σας, καὶ
• θέλω ἀκοῦν τὰς παρακαλῆσεις σας, ὅταν με ἐπικαλεῖσθε. »

Τὸ πρῶτον διηγούμενοι συναλλήλως τὸ ὄραμα, τὸ εὐρηκαν σύμφωνον εἰς
ἐλοῦς ὅσοι τὸ εἶδον. Διαλογιζόμενοι δὲ τί νὰ κάμωσι, πρῶτον μὲν ἀπεφά-
σισαν νὰ τὸ ἀρήψουν εἰς τὴν Χιλήν· ὕστερον δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν λέγει ἡμεῖς
ἐδοκιμάσαμεν τόσον κόπον, ἐκάμαμεν καὶ τόσα ἐξοδα διὰ νὰ τὸν ἔχο-
μεν προστατῇν εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ βοηθῇν εἰς τὰς ἀσθενείας μας,
ἔπειτα τώρα νὰ τὸν ἀρήψωμεν ἐδῶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες διόλου δὲν
ἐκοπίσαν εἰς τοῦτο, μηδὲ ἠξέουρον ὅποιος θηταυρὸς εἶναι, καὶ νὰ τὸν
στερηθῶμεν ἡμεῖς.

Ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντες, μετενήχτην καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ δὲν εὐγαλιν τὸ
Ἅγιον λείψανον ἔξω. Τὸ δὲ ἐπέρχεται πάλιν ἐρχήν ὁ Ἅγιος εἰς αὐτοὺς, καὶ
τοῖς λέγει. « Ἰδοὺ σᾶς λέγω πάλιν, νὰ με ἐκβάλετε ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ γᾶς
• ἀκολουθήσῃ κἄμμις μεγάλη ζημία. » Αὐτοὶ δὲ παρακούσαντες πάλιν,
ἔσυραν τὰ σιδηρὰ τῆς αὐγῆς, καὶ ἐτοιμάζοντο νὰ ἐξέλθωσι ἀπὸ τὸν λι-
μένα, καὶ νὰ ἀναχωρήσουν. Ἀλλ' ἰδοὺ εὐθὺς ἐσηκώθη ἄνεμος σφοδρὰς

ἐναντίας, καὶ ταραχὴ μεγάλη τῆς θαλάσσης, ἥ ὅποια τότεν ἠγριώθη, ὥστε δὲν ἐμπόρεσαν νὰ διαυθεντεύσωσι τὸ καράδιον κατ' οὐδένα τρόπον· καὶ οὕτως ἐβρῦσαν τὰ κύματα τὸ καράδιον ἔξω, καὶ τελείως αὐτὸ κατεσύτρυψαν. Ἀπὸ δὲ τούς ἐν αὐτῷ ἀνθρώπους, ἄλλοι μὲν ἐπνίγησαν, ἄλλοι δὲ ἐσώθησαν γυμνοὶ κλαίοντες τῇ συμφορᾷ των. Τὸ δὲ σεντούκιον μὲ τὸ ἄγιον λείψανον ἐβέρθη θείᾳ δυνάμει ὑπὸ τῶν κυμάτων ἔξω εἰς τὴν γῆν εἰς τόπον τινὰ παράμερον σῶον καὶ ἀβλαβές.

Ὡς δὲ ἤκουσαν τὸν χαλασμὸν τοῦ καραβίου οἱ Χιλῖται, ἔρριμον εὐθύς εἰς τὴν θαλάσσον, διὰ νὰ εὕρωσι τίποτε σάνιδιον, ἢ καρρία, ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ συντρίμματα τοῦ καραβίου· περιερχόμενοι δὲ εὗρον τὸ σεντούκιον ἄδρεχον ἔξω εἰς τὴν γῆν. Ἐλπίζοντες δὲ νὰ εὕρωιεν ἐν αὐτῷ τίποτε πολυτίμητα πράγματα τοῦ καραβίου, ἀνοίξαντες, βλέπουσι τὸ ἄγιον λείψανον σῶον καὶ ἀβλαβές, καὶ πολλὴν θυμιάσιον εὐωδίαν ἀναπέμπον· καὶ παρευθὺς τρέξαντες, τὸ ἀνῆγγειλαν εἰς τὴν γῶραν· ὥστε ἤκουσαν τοῦτο τὸ χαρμόσυνον εὐαγγέλιον, ἦλθον κατὰ εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ σπουδῆς καὶ χαρᾶς μεγάλης, καὶ λαβόντες τὸ ἄγιον λείψανον, ἀνέβησαν αὐτὸ μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων, καὶ ψαλμωδῶν. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἔφρασαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ προσκυνήσαντες εὐλαβῶς τὸ καταστάθηναν ὅλοι, τὸ ἔθεσαν ἐντὸς τοῦ Ἁγίου βήματος, ὅπου εὐαρίσκεται καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας σῶον καὶ ὁλόκληρον, καὶ ὀχυρώτως εὐωδάζον, καὶ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν προσκυνούμενον.

Τὰ δὲ μάρμαρα καὶ αἱ κολῶναι, τὰ ὅποια ἠγόρασαν οἱ πραγματευταὶ διὰ νὰ κτίσωσι ναὸν τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν πατρίδα των, ταῦτα λέγω βυθισθέντα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκεῖ ὅπου ἐσυντρίφη τὸ καράδιον, φαίνονται καὶ μέχρι τῆς σήμερον βυθισμένα, καὶ σωζόμενα πρὸς μαρτυρίαν τοῦ θαύματος, αἷτινα δεικνύονται ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Χιλῆς πρὸς τοὺς ὅσοι πηγαίνουν εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἁγίου.

Καὶ ὁ μὲν ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὁμολογητὴς Εὐθύμιος· τοιαύτην λαμπρὰν τράπεζαν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀγώνων αὐτοῦ παρεθήκειν εἰς ἡμᾶς σήμερον, ὦ φιλέργοι ἀκραταὶ ! ἠκούσατε ὅποιαν ζωὴν ἔζητεν ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, ὅποια θεάρεστα φρονήματα εἶχεν εἰς τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ζωὴν, ὅποιους σκοποὺς ἔβαλεν εἰς τὴν νεότητεα του, ὅποια ἔργα κατώρθωσεν εἰς τὴν ἀνδρικὴν του ἡλικίαν, καὶ ὅποιους κόπους καὶ μόχθους ἀνέλαβεν ἀρχιερατεύσας ! τρίς ἐξορίσθη ὁ τρισόβριος ! καὶ τέλος ἠκούσατε καὶ τὴν καλὴν καὶ λαμπρὰν ὁμολογίαν αὐτοῦ· βλέπετε δὲ ὀρθοκλμοφανῶς, καὶ προσταυνεῖτε καθ' ἡμέραν καὶ τὸ πολυάθλον αὐτοῦ σῶμα, τὸ ὅποιον

ἄρρητον εὐδοκίαν ἐκπέμπων πηγάζει ἀφθόνως τὸν ἁγιασμόν, καὶ παντοίων ἁβρώσιματων τὴν θεραπείαν εἰς τοὺς μετὰ πίστει καὶ πόθου προσερχομένους, καὶ προσκυνῶντας εὐλαβῶς καὶ κατασπαζομένους αὐτὸ μετὰ κατανύξεως καὶ θαυμάσιον. Καὶ τώρα συγχωρεῖ ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ Ἀγγέλων ὡς ἀγγελικὴν ζήσας διαγωγὴν ἐπὶ τῆς γῆς· μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ὡς κηρύξας ἀποστολικῶς τὸν θεῖον λόγον ἐναντίον βασιλέων καὶ τυράννων, μετὰ τῶν ἀσκητῶν, ὡς νεκρώσας τὰ πάθη τῆς σαρκὸς μετὰ τὴν νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν, καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς· μετὰ τῶν Ἱερειῶν ὡς Ἀρχιερεὺς καὶ λειτουργὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· μετὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, ὡς ὁμολογήσας τὴν καλὴν ὁμολογίαν, καὶ τὸν διὰ Χριστοῦ θάνατον ὑπομείνας γενναίως.

Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ Χριστιανοί! οἵτινες ἐφορτάσαμεν θεῖα χάριτι τὴν χαρμόσυνον μνήμην τοῦ θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, πρέπει νὰ τιμήσωμεν τὸν σεπτὸν Ἱεράρχην ὅχι μὲ φαγοπότια, ἀλλὰ μὲ λειτουργίας· ὅχι μὲ χοροὺς καὶ τραγῳδία, ἀλλὰ μὲ ὕμνους καὶ δοξολογίας πνευματικὰς· ὅχι μὲ ἐξοδα ἄσπαραγγοι καὶ ἐπιδαῖμα, ἀλλὰ μὲ ἐλεημοσύνας εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς ἀδελφοὺς μας. Τοιοῦτοτρόπως κάμνοντες, παρὰ μὲν Θεοῦ θέλομεν ἔχειν σωτηρίαν ψυχικὴν, καὶ εὐτυχίαν σταθεράν καὶ πολυχρόνιον· παρὰ δὲ τοῦ Ἁγίου ἱκετηρίαν καὶ πρεσβείαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου. Σὺ δὲ, θεοτάτε Ἱεράρχα, Πατὴρ καὶ προστάτα ἡμῶν Ὁμολογητὰ Εὐθύμιε, ὅστις ἐδόξασας τὸν Θεὸν μετὰ τὴν κατὰ Θεὸν τιμίαν ζωὴν σου, καὶ μετὰ τὴν λαμπράν σου ὁμολογίαν, καὶ ὅστις ἐδοξάσθης ὑπὸ Θεοῦ διὰ τῶν θαυμασίων, φύλαττε, δεόμεθα τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ παντὸς κινδύνου, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἵνα ἐτησίως ἐφορτάζωμεν μετὰ χαρὰν καὶ εἰρήνῃ τὴν ἱερὰν μνήμην σου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.!

Ὡδὴ ζ'.

Ὁ Εἰρμός.

Οἱ παῖδες εὐσεβεῖα, συντραφέντες δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες· πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΠΟιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγoὺς φωτοφανίας ἔτυχον δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰσαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, Οὐρανῶν στρατεύματα, δόξα ἐκραυγάζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Χριστὸς ἔλαμψεν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρῆμα τί τοῦτο εἶπον οἱ Ποιμένες, διελθόντες ἰδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν. Βηθλεέμ καταλαβόντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

ΙΕρωσύνης ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον χρίσμα, συγκεράσας αἵματι τῷ ἐκ σοῦ, ἱερώτατον ἀπέδειξας· εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

ΣΥ ἐφελκύσω, χάριν τοῦ Θεοῦ Πρωτομάρτυρος, οὗπερ ἀνεδειχθῆς ἄριστος μιμητής, εὐλογεῖαίς ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀνιλεῶς παμμάκαρ Εὐθύμει.

ΣΤῆσας τοὺς πόδας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστεως, πάσις προσβολαῖς Παμμάκαρ τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας· εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε! διὰ σοῦ γὰρ δέδοτε ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασίαι.

Οἱ παῖδες εὐσεβείας. Καὶ τῷ Παντάνακτος.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Θλύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὗς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεο-

τητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπεριψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε"Λχει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ Παῖδας, δορυκτῆτους Δαβὶδ ἐκ Σιών, ἐν αὐτῇ δωροφόρους πέμπει δὲ Μάγους Παῖδας, τὴν τοῦ Δαβὶδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύοντας, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπεριψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΟΡγана παρέκλινε τὸ πένθος ᾧδῆς· οὐ γὰρ ἤδον ἐν νόθοις οἱ Παῖδες Σιών· Βαβυλῶνος λύει δὲ, πλάνην πᾶσαν, καὶ μουσικῶν ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστὸς διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπεριψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΣΚῦλα Βαβυλὼν τῆς βασιλίδος Σιών, καὶ δορυκτῆτον ὄλθον ἐδέξατο· θησαυροὺς Χριστὸς, ἐν Σιών δὲ ταύτης, καὶ βασιλεῖς ἐν ἀστέρι ὁδηγῶ, ἀστροποιοῦντας ἔλκει· διὸ ἐνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπεριψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ες ἡς ἐπὶ βήματος στεβρῶς ἀγωνιζόμενος, Πάτερ Εὐθύμιε, τὸν τελειότατον ὅρον γὰρ, ἐμελέτησας θεόληπτε, ὥσπερ ἐλόμενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σου, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, παιδρὰν ἐκτῆσω ψυχὴν, παιδρὸν τὸ πρόσωπον· νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵματος Εὐθύμιε, πρὸς βασιλεῖς θεοστυγεῖς, ἀντιταξάμενος καὶ κρυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖται τὸν Κύριον.

Επέθεντο μάκαρ ἐπὶ σέ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοί, τοῦ θανατῶσαί σε, παρανομώτατα πράττοντες· ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς τὸν τεχθέντα λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου μητρὸς ἀνεβόα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασίαι.

Θχύματος ὑπερφυοῦς· καὶ Μήτηρ ἀφλέκτως.

Ἦδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον, οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον
 θρόνον χειρουβικὸν τὴν παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνε-
 κλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος
 ἀρτιφακτοῦ οὐρανοῦ ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκ-
 μήραντο ἐν γῇ, γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς Μάγων λεγόντων, Παιδίον ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη,
 ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώ-
 δης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρουαττόμενος.

Ηκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μά-
 γοι ἐν Βηθλεέμ προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις, ὑφ' οὗ πρὸς
 πατρίδα ὁδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παι-
 ζόμενον.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότητος.

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὄρμον, μετέστης Πάτερ τῶν ἐντεῦ-
 θεν, ὥσπερ γὰρ στρουθίον ἐρρύσθης, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θη-
 ρεούντων σε, εὐλογῶν τὸν ῥυσάμενον Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἰγλῆς τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἀνατολῆς πεφωτισμένους,
 καὶ φωτοφανείαις ἀστέρος, τοῦ ἐξ Ἰούδα νῦν ἀνατείλαντος,
 ὑπερφυῶς λαμπόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

ΤΑ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτῃ, χωροβατεῖν κατηξιώθης· οὐ τῶν μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν Ἀγίων ἡ ἀγαλλίασις, ὡς ἀθλητὴν Εὐθύμει, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Εχων πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἰτῆσαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ ὕμνοῦσι παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ἰεσοῦ ἡμῖν τεκοῦσα, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστὸν, Θεογεννητορ Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Καταβάσται.

Μυστήριον ξένον.

Καὶ Σπέρμα μὲν ἡμᾶς.

Ἐξ αποστηλάσιον, τοῦ Ἀγίου.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὼ ἐν Σηλαίῳ Βηθλεέμ, τεχθέντι Βασιλεῖ ἡμῶν, ὠροφορήσας εὐκλεῶς, τῶν ἀρετῶν μυρεψικῇ, σμυρνολιθάνῳ Ὅσιε, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, ἐνθέως ἀπείληφας.

Τῆς Ἑορτῆς.

Επεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὐρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱσθῶμεν σίχους τ'. καὶ ψάλλομεν

γ'. σιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, καὶ γ'.

προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Τῆς Ἑορτῆς.

ἦχος πλ. δ'.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον, καὶ νοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηχη, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμόν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

ΚΥριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγένοντας· καὶ ἐν σπηλαίῳ παρώκη-
σας· ὁ οὐρανὸν ὡς θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης, ὃν στρα-
τιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης
ὡς εὐσπλαγγνος, τὸ γένος ἡμῶν, δόξασοι.

ΠΩς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ
Λόγος παχύνεται, ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾷται, καὶ
ὁ ἀναρχος ἀρχεται· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται.
Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας·

Τοῦ Ἀγίου ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ΕΤι τῷ λύθρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ καὶ ἀτμί-
ζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ παρέστηκας, θεορρήμων Εὐθύμιε.
τῶν σῶν πηγῶν οὖν, Πάτερ τοὺς μώλωπας, ἀνθ' ἡκεσίας νῦν
προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε,
καὶ ἐκτενῶς, μάκαρ ἐξιλέωσας, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

ΔΩρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ καὶ σαρκὶ νη-
πιάσαντι, πολλὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χάρισμασιν, ἱερα-
χίας, Πάτερ καὶ αἵματι, πεφοινιγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως· Πί-
στιν ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀρραγῆ, ὄντως καὶ
ἀσάλευτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Γλῶσσα κινουμένη πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθεί-
ας διδάγματα, θεοδότου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα, τῆς
εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος, ὀρθοδοξίας κρηπίς ἀκράδαντος,
στόμα μελίρρυτον, θησαυρὸς φρονήσεως, Ἐκκλησιῶν, Σάλπιγξ
μεγαλόφωνος, ἐδείχθης Ὅσιε.

Δόξα. ἤχος πλ. β'.

Τοῦ Ἀγίου.

ΤΩ τῆς ἀκραιφνοῦς πίστεως φέγγει, ταῖς τῶν θείων Γραφῶν
ἐγκύψας θεηγορίαις, τῶν ἐπὶ Χριστοῦ ἀσυγχύτως συνελθουσῶν
δύω φύσεων ἐμυήθης τὴν καθ' ὑπόστασιν ἑνωσιν· καὶ ταύτης
ἐκάτερα τὰ ιδιώματα εὐσεβῶς διακρίνων, τὴν τῶν θείων Εἰκό-
νων προσκύνητιν καὶ τιμὴν, ἔργοις καὶ λόγοις ἐκήρυξας, Ἱερο-
μάρτυς Εὐθύμιε ὄθεν· καὶ ἐξορίαις πικραῖς ὑπὲρ αὐτῶν προσο-
μιλήσας, καὶ μαρτυρικαῖς ἀγλαίαις κοσμιθείς. Χριστῷ τῷ Θεῷ
νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ παρθένου συνάπτεται· σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται· σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύων αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφὴν, ὡς ἐν χρυσοῦ, καὶ σμύρνῃ, καὶ λιβάνῳ. δι' οὗ ψάλλομεν. ὁ σαρκοθεὶς ἐκ Παρθένου Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυτις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τοῦ Ἀγίου ἡ ζ'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας
καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ τῆς
κανδύλης τοῦ Ἀγίου, εἰς ἁγιασμὸν αὐτῶν.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε αἱ χορεῖται τῶν εὐσεβῶν, ὑμνοῖς ἐγκωμίων, καταστέψωμεν εὐλαβῶς, Εὐθύμιον ὄντως, τὸν θεῖον Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα Κυρίου, τὸν μεγαλάνυμον.

Ἐτερον.

Σεβας ἀπονέμων τῷ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, ἐκτυπώματι σχετικῶς, πικραῖς ἐξορίαις, ἡλάνθης θεοφόρε, καὶ θάνατον ὑπέστης, Πάτερ Εὐθύμιε.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ